

DESIRE®

A romantic couple in formal attire embracing on a blue silk surface. The woman has voluminous, curly brown hair and is wearing a silver sequined dress, large earrings, and a bracelet. The man is wearing a dark suit jacket over a light blue shirt. They are looking at each other closely, with the woman's hand on the man's chest and his hand on her hair.

Susannah Erwinová
Už mi srdce
nezlomíš

 HARLEQUIN®
TM

SUSANNAH ERWINOVÁ

UŽ MI SRDCE
NEZLOMÍŠ

PŘEKLAD

JANA VRBACKÁ

*Milá čtenářko,
možná Vás při čtení mých červnových titulů také napadne, jak jsme všichni náchylní ke škatulkování a předsudkům. Stačí jedna nepříjemná nebo zlá zkušenost a člověk začne soudit podle ní. Děláme to všichni, je to taková zkratka, pomocí níž si myslíme, že se uchráníme od další bolesti. Dáte mi ale asi za pravdu, že nás takové uvažování vede jen k dalším problémům. Svě o tom vědí i mé hrdinky. I ony byly v minulosti zrazeny, i ony samy se dopustily chyb, a to vše ovlivňuje i nadále jejich životy a partnerské vztahy.*

Jak se tedy dostat z takového labyrintu špatných zkušeností a špatných rozhodnutí? Existuje jen jeden lék, který doopravdy pomáhá, a to je pravda. Teprve když Finley, Adeline i Kinga pravdivě nahlédnou na svou minulost, na události, které pak tolik ovlivňovaly jejich životy, a když dokážou tyto události sdílet s těmi, na kterých jim záleží, pak teprve dojdou uzdravení. A uzdravená osobnost může také beze strachu milovat, a o to přece v životě jde ze všeho nejvíce.

Užijte si krásně četbu.

*S láskou
Váš Harlequin*

Susannah Erwinová

**UŽ MI SRDCE
NEZLOMÍŠ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Ever After Exes

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Jana Vrbacká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2022 by Susannah Erwin
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakémkoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9312-9 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9313-6 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9314-3 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

„Nesnáším svatby,“ zabručela Finley Smytheová na ženicha, který byl shodou okolností její nevlastní bratr i nejoblíbenější člověk na světě. „Ale tahle bude dokonalá.“ Připnula mu na klopou černého smokingu korsáž z bílé růže, červených bobulí a stříbrných eukalyptových lístků a udělala krok vzad. „Tak. Dokonalost sama. A odtěď už půjde všechno jako po másle.“

Grayson Monk kývl na svůj odraz v zrcadle a pak se otočil k Finley. „Nevíme s Nelle, jak ti poděkovat, že ses organizace svatby ujala. Navzdory tomu, cos mi právě o svatbách řekla. Což zase tak úplně nechápu. Víم totiž, jak moc máš ráda akce, na kterých je jednou z hlavních atrakcí dort.“

„Proti manželství jako takovému nic nemám,“ opáčila Finley a natáhla se po své korsáži. „Pokud mají lidé potřebu mít jeden na druhého papír a v daňovém přiznání si zaškrtnout kolonku *ženatý* nebo *vdaná*, je to jejich věc.“

Zvedla kytičku. Špendlík ukrytý mezi stonky ji píchl do pravého ukazováčku a Finley reflexivně ucukla rukou. Drobná kapka krve dopadla na krémový saténový živůtek jejich šatů. Zadívala se na ni. Skvrnka byla téměř nezatelná. Ale byla to vada na kráse v den, o kterém přísahala, že bude dokonalý. „Tohle určitě není žádné znamení,“ bručela si pod nos. „Všechno bude opravdu bezvadné.“

„A proč teda nesnášíš svatby?“ zeptal se Grayson a rovnal si před zrcadlem kravatu.

Pečlivě si připnula květiny k šatům. „Vadí mi všechny ty řeči během obřadu. Jsou to nerealistická, nelogická tvrzení. Fráze jako *pravá láska, dokud vás smrt nerozdělí a spřízněné duše* by se měly zakázat.“ Zvlášť *spřízněné duše*. Na ty byla díky vlastní životní zkušenosti alergická.

Vzhlédla a zjistila, že si ji Grayson prohlíží. Jeho výraz byl nečitelný. „Mně ty fráze nepřipadají ani nelogické ani nereálné.“

„No bodejť, to se nedivím. Vždyť se přece dnes ženíš. Kdybys tomu nevěřil, do žádné svatby by ses nehrnul.“ Finley pokrčila rameny. „Neměli bychom už jít za ostatními?“

„Chtěl jsem s tebou být chvíli o samotě.“ Grayson se usmál a pak zvážněl. „V dospívání jsem ti to neříkal dost často, ale děkuju ti, žes tu pro mě vždycky byla.“

„No, někdo tě musel po mámině smrti vychovávat.“ Finley se na něho usmála.

„Vzhledem k tomu, že jsi jen o dvacet měsíců starší, jsem si docela jistý, že jsme se vychovávali navzájem. A moc dobře vím, jak byl tenhle rok těžký...“

Mávla rukou a snažila se zahnat sentimentální atmosféru, která hrozila, že pokazí kouzlo okamžiku. „Těžký? Proč? Jen proto, že můj šéf byl odsouzen za porušování zákonů o financování volební kampaně a momentálně sedí ve federální věznici? A že já jsem teď bez práce? Pfff. Procházka růžovým sadem.“

„Já vím, že se to pokoušíš zlehčovat,“ pokýval hlavou Grayson a zjevně se nenechal odvést od tématu. „Ale Barrett nebyl jen tvůj šéf, byl to i tvůj nevlastní otec.“

„A tvůj skutečný otec, takže jestli to měl někdo těžké, byl jsi to ty. Nemluvě o tvé nastávající, jejíž rodinu Barrett zničil. Ale teď rozhodně není chvíle se předhánět, kdo z nás má za sebou horší rok. Dnes se ženíš

a už je čas vyrazit.“ Podívala se na hodiny na stěně. „Jestli pro tebe hned nepřijde tvůj družba, budeme muset připlácet hudebníkům za přesčas.“

Grayson uchopil její ruce do svých. Zůstala klidná. Byli si s Graysonem blízcí, ale nebyli z rodiny, která by své city dávala příliš najevo. „Snažím se ti říct, jak moc pro mě znamenáš. A pro Nelle. Tím, že ses ujala organizace svatby, jsi jí umožnila strávit čas s otcem, než zemřel, a ona ti za to bude navždy vděčná. Doufám, že jednou budeme takhle na tvójí svatbě vtipkovat my. Moc bych ti to přál.“

Finley vyprostila ruce z jeho sevření. „Proč se lidi, kteří se chystají strčit hlavu do chomoutu, snaží ostatní strhnout s sebou?“ Ozvalo se zaklepání na dveře. Záchrana! „Pojďte dál,“ zavolala. „Zvlášť pokud mě přicházíte zbavit Graysona a podaří se vám ho dostat před oltář.“

Do místnosti se nahrnuli Luke Dallas a Evan Fletcher s úsměvy na tvářích. Ve smokingu jim to neuvěřitelně slušelo. Ne, že by zrovna od nich Finley čekala nějakou velkou podporu, pokud šlo o tohle téma. Luke byl beznadějně zamilovaný do své ženy Danicy a jejich malé dcerky. Evan se zase netajil tím, jak je nadšený, že se Grayson a Nelle rozhodli uspořádat svatbu ve vinařství Saint Isadore v Napa, které vlastní jeho snoubenka Marguerite Delacroixová. Tahle svatba bude generální zkouškou pro jejich vlastní sňatek za pár měsíců.

Finley si povzdechla. Někdy si připadala, že je jediná soudná osoba v místnosti. Zatleskala, aby upoutala pozornost. „Jsou už hosté na svých místech?“ zeptala se Lukea a Evana.

„Ano, jsou,“ potvrdil Evan s úsměvem.

„Skvělé.“ Poplácala Graysona po paži. „Tak pojďme toho kluka oženit.“

Finley zaujala místo po Graysonově boku a před oltářem čekala na nevěstu. Ještě se rychle ujistila, že je

všechno přesně tak, jak má. Nenašla jedinou chybičku. Dokonce i počasí jim přálo. S téměř dvaceti stupni bylo únorové odpoledne příjemně teplé a obloha byla bez mráčku, i když podle předpovědi měl ještě tento týden přijít déšť.

Smyčkový kvartet začal hrát Svatební pochod a na začátku uličky se objevila Nelle. V bílých krajkách a tylu vypadala jako pohádková princezna. Pohledy Nelle a Graysona se setkaly a Finley věděla, že pro ně zbytek světa přestal existovat. Viděli jen jeden druhého.

Zhluboka si oddechla a ramena se jí uvolnila. I když obřad teprve začínal a měli před sebou bohatý program, hlavní cíl akce už byl splněn: spojit Nelle a Graysona ve svazku manželském. Než se otočila zpět k oddávajícímu, skouzla pohledem po přítomných svatebčanech.

Ztuhla a dech se jí zadrhl v hrdle.

Ten muž ve třetí řadě... to přece nemohl být on. Kde by se tu vzal? K Nelle a Graysonovi ho nic nevázalo. Rozhodně nebyl na seznamu hostů. Prudce zavřela oči, aby provedla rychlé, uklidňující dechové cvičení. Nejspíš ji šálí zrak. Mohlo za to to, jak se Graysonovi zmínila, že nevěří v pravou lásku a neuznává takové ty řeči: *dokud vás smrt nerozdělí*. A tak se jí teď podvědomí pomstilo a odkudsi z hlubin vyhrabalo, zaplat pán bůh, dávno zapomenuté vzpomínky.

Otevřela oči a podívala se tam znovu, aby se ujistila, že se jí to jen zdálo. Muž ve třetí řadě, pátá židle zleva na straně nevěsty, na ni hleděl se stejně šokovaným výrazem. Finley polkla a v ústech jí náhle vyschlo.

Byl to on. Nemýlila se. Byl tu Will Taylor.

Will Taylor, který jí ukázal, že věřit ve spříznění duší je hloupost. Který zničil všechny její představy o pravé lásce.

Will, který od ní před patnácti lety odešel a nikdy se neohlédl zpět, a svými slovy na rozloučenou jí srdce roztrhal na kusy.

Nějak se jí podařilo sebrat a otočit se směrem k od-
dávajícímu. Automaticky ve správný čas předala prs-
týnky. Dokonce se usmála a dokázala zapomenout
na Willa natolik, že se upřímně rozesmála, když vzal
Grayson Nelle do náruče a přehnaně ji naklonil doza-
du, po čemž následoval velice dlouhý polibek.

Obřad po chvíli skončil a byl čas vydat se za ženi-
chem a nevěstou na svatební hostinu. Finley se narov-
nala a zvedla hlavu. Nechtěla se na něho podívat. Ne-
chtěla...

Nedalo jí to.

Jenže Willova židle byla prázdná.

DRUHÁ KAPITOLA

Pojeď se mnou do Kalifornie, lákala ho před týdnem jeho sestra Lauren. Aspoň budeme mít nějaký čas pro sebe, bude legrace.

Poslední, co Will Taylor právě zažíval, byla legrace. Byl tak ohromený, že většinu obřadu proseděl neschopný pohybu, neslyšel, neviděl, a pak se raději zvedl a odešel. Našel si skrytý kout na terase vinařství, kde si mohl v hlavě srovnat, co se právě událo. Kdo se tu tak nečekaně zjevil.

Finley Smytheová.

Stejně krásná jako vždy. Ne, že by ho zrovna tohle překvapilo. Její kariéru nesledoval, nechtěl si působit bolest, ale občas ji zahlédl, když projížděl kabelové zpravodajské kanály nebo se díval na fotografie pod články v časopisech, jak stojí za svým nevlastním otcem kongresmanem. A přestože žil v Chicagu, daleko od volebního obvodu Barretta Monka, slyšel o tom, jak senátor upadl v nemilost. Kdo by to v době internetu nevěděl, že? Jen si nespojil ženichovo příjmení s bývalým kongresmanem, a tedy s Finley.

Rovné tmavé vlasy měla kratší a postavu pod krémovo-černými šaty štíhlejší než v jeho vzpomínkách. Stále z ní ale vyzařovala stejná sebejistota, její typické charisma, které k ní přitahovalo všechny pohledy, i když k oltáři kráčela nevěsta jako vystřižená z módního časopisu.

Stejně nedosažitelná jako vždy, jak mu dal najevo její krátký přezíravý pohled.

Will popadl první plnou sklenici z podnosu, se kterým procházel kolem číšník. Hodil ji do sebe, aniž by se o její obsah zajímal. Jak se to mohlo stát? Jak se Lauren podařilo ze všech svateb na světě dostat pozvání zrovna na svatbu bratra Finley Smytheové?

„Ahoj, konečně jsem tě našla.“ Jeho sestra se vedle něho zjevila, jako by ji přivolal myšlenkami. „Zmizel jsi docela rychle. Jsi v pohodě?“

Nebyl si jistý, jestli to, jak se cítí, se dá nazvat pohodou. Přesto přikývl. „Ano, jsem.“

Lauren zvedla obočí. „Nevěřím ti. Chceš se vrátit do hotelu?“

„Opravdu, jsem v pohodě. Popíjím víno ve vyhlášeném vinařství. Co by mi na tom mohlo vadit?“

Laurenin výraz se nezměnil. „Jestli se ti sem nechtělo, měl jsi mi to říct. Vzala bych sebou někoho jiného. Někoho, kdo by byl rád, že se může zúčastnit jedné z nejexkluzivnějších akcí v Bay Area.“

V duchu se napomenul. Přece si nebude kazit den něčím, co už je dávno pryč. I když... podle své reakce si nebyl tolik jistý, že už je to zapomenutá záležitost. Usmál se na sestru. „Jsem rád, že tu s tebou jsem. Už hodně dlouho jsme spolu nikde nebyli.“

„A čím je to vina?“ Zasmála se, když oba najednou odpověděli: „Moje.“

Pak zvažněla. „Vážím si toho, žes mě sem doprovodil, když Reid nemohl.“ Zadívala se na lesklý platinový prsten na prsteníčku levé ruky, vedle prstenu s diamantem tak velkým, že byl určitě vidět až z Mezinárodní vesmírné stanice.

Přikývl. „Reid zná nevěstu, že?“

„A ženicha taky, ale Nelle pracuje pro dětskou neziskovku a on je jejich klíčový sponzor, takže jsou spolu často v kontaktu. S Nelle jsme se za poslední rok spřátelily a mám ji opravdu ráda, ale bylo mi jasné, že

tu nebudu nikoho znát.“ Vrhla na něho postranní pohled. „Proto jsem si myslela, že bys byl pro mě ideální doprovod, protože tu budeš mezi svými. Víš, je to tu samý ředitel, podnikatel a obchodník. Smetánka technologického průmyslu.“

„Já mezi tyhle lidi nepatřím.“ A kdysi dávno dal Finley jasně najevo, že on nikdy nebude mezi tuhle společenskou vrstvu patřit.

„Ale nepovídej.“ Lauren si založila ruce na prsou. „Pokud vím, tvoje poslední pracovní pozice je ředitel technologického oddělení.“

„EverAfttr sídlí v Chicagu, ne v Silicon Valley.“

„No a? Screenweb s tebou teď bude natáčet reality show.“

„To nebude se mnou. Bude to o EverAfttr a lidech, kteří díky naší appce najdou své životní partnery.“

„Jenže ty jsi hvězda první série.“

„Hvězdou je EverAfttr.“

Lauren si odfrkla, ale v očích jí jiskřil humor. „Dobře. Předstírej, že za úspěchem EverAfttr nestojíš ty a že ty nejsi hlavním důvodem, že firma získala smlouvu s televizí.“

Willův pohled padl na Finley, přestože se téměř ztrácela v davu ostatních svatebčanů, kteří se vyhrnuli ven na terasu. Většinu času si myslel, že jeho geniální paměť je dar. Neměl fotografickou paměť, to ne, ale jeho mysl byla jako snadno přístupná kartotéka plná faktů a čísel, a také zvuků, textur a pohledů. A právě teď mu na paměti vytanula Finley.

Saténová hebkost její kůže pod jeho prsty.

Oslnivý lesk v jejích karamelově hnědých očích, když ji rozesmál.

Její tiché vzdechy, když se jeho ústa sunula níž až k –

„Určitě jsi v pohodě?“ Lauren mu mávla rukou před obličejem. „Neslyšel jsi ani slovo z toho, co jsem řekla.“

Will zamrkal a vzpomínky zmizely. Doufal, že už se

nevrátí. „Je tu trochu chladno. Zvedá se vítr. Divím se, že se recepce nekoná uvnitř.“

„Ty si snad děláš legraci. Je nádherný den, a navíc tu jsou ohřívače.“ Lauren ukázala na tácy s jídlem na druhé straně terasy. „Ty nemáš hlad? Slyšela jsem, že pro tohle vinařství dělá catering šéfkuchař se třemi michelinskými hvězdami.“

Oči mu opět sklouzly k Finley, byla jako magnet, nedalo se tomu odolat. Právě se ve skupince svatebčanů fotila a zlaté pozdní slunce kolem ní vytvářelo svatozář, takže vypadala jako anděl, o kterém věděl, že jím rozhodně není. Odvrátil pohled. Co na tom, že se s Finley ocitli na stejné akci? Už nebyl ten zamilovaný mladík, kterého kdysi znala, a soudě podle toho, jak se nesla a tvářila, se změnila i ona. Pár hodin v její společnosti přece zvládne. Je dospělý. Má vlastní život, který se mu ale zanedlouho docela zkomplikuje díky té reality show.

Tahle svatba mu vlastně může docela pomoci. Jakmile Screenweb oznámí, že bude natáčet reality show a potvrdí jeho účast v první řadě, média se začnou šfouřit v jeho minulosti. Finley se mohla vynořit v mnohem nevhodnější dobu a na mnohem nevhodnějším místě. Takhle se s tím vším aspoň může vyrovnat v relativním soukromí.

Tedy za předpokladu, že si s Finley vůbec promluví. Soudě podle toho, jak se dívala všemi směry kromě na něj, se zdálo, že se na shledání těší úplně stejně jako on. Což se dalo chápat. Vždyť to byla ona, kdo dal jasně najevo, že jejich vztah byl jen úlet, a ještě ke všemu ne právě zábavný.

V duchu proklínal svoji téměř dokonalou paměť, protože mu na mysli vytanula její krutá slova, drásající jeho docela dobře zacelené rány.

„Tak co ty na to? Půjdem se najíst?“

Setřásl vzpomínky na bolavou minulost a usmál se na sestru. „Jasně. Pojď, něco si dáme.“

Nedokázal odolat poslednímu pohledu na Finley. Byla zabraná do rozhovoru s nějakou ženou. Pokud na sobě jeho pohled cítila, nedala to nijak najevo. Napřimil se a vydal se za Lauren, prodírající se veselým davem hostů ke švédským stolům s občerstvením.

Finley patřila do minulosti. A tak to i zůstane.

Během pokračujícího svatebního veselí však jeho vzpomínky neustále vyplouvaly na povrch.

Finley poděkovala svému tanečnímu partnerovi, jednomu z Graysonových kolegů z jeho firmy, a odešla mimo jasná světla a hlasitou hudbu parketu. Míjela skupinky hostů, zabraných do veselého hovoru, zdravila je úsměvem a zamáváním, a vyšla na prázdnou část terasy zahalenou do stínů vysokých rostlin v květináčích. Opřela se o kamenné zábradlí, zahleděla se do měsíčním světlem zalité krajiny s vinicemi pod sebou a na chvíli si dovolila odpočinout a popadnout dech.

Celý večer byla jako bez dechu, ale ne z tance.

Stálo ji to veškeré sebeovládání, a Finley se dokázala ovládat dokonale, to mohli potvrdit všichni, kdo ji znali, aby pohledem nesledovala Willa Taylora jako zamilované děvče, kterým kdysi bývala. Měla co dělat, aby za ním neběžela nepožadovala po něm vysvětlení. Nejen: „Proč jsi tady?“, ale „Proč?“ A tečka. Proč odešel a už nikdy ji nevyhledal? Proč ji nechal odejít?

Proč nedokázal vidět za její slova a nedošlo mu, že byla donucená se s ním rozejít? Pokud byli opravdu dvě spřízněné duše, jak jí tvrdil, neměl poznat pravdu? Jistě, spřízněné duše, pravá láska... tahle klišé byla dobrá tak akorát jako marketingový nástroj pro prodej přáníček a dárků na svatého Valentýna.

Povzdechla si. Nikdy nepatřila k lidem, kteří by plakali nad rozlitým mlékem. A tohle mléko se rozlilo už před patnácti lety, takže bylo už opravdu zkažené a dávno ztracené. Teď Willovi nehodlala dopřát zadostiučinění a vzít na vědomí jeho přítomnost, i když jí zápas mysli a srdce způsoboval téměř fyzickou bolest.

Rozum jí říkal, aby ho ignorovala. Dnešní den patřil Graysonovi a Nelle. Měla tu ještě spoustu povinností a úkolů, o které se musela postarat. Will Taylor mezi ty povinnosti nepatřil.

Jenže její srdce chtělo... ach, tolik věcí. Přesně proto nesnášela svatby: na svatbách si lidé začínali přát, aby taky našli někoho jedinečného. Na chvíli věřili, že takový člověk skutečně někde existuje. Ale pak přicházelo další ráno a přinášelo s sebou nevyhnutelné vystřízlivění a chladnou dávku reality.

Zazvonilo jí nastavené upozornění v telefonu. Ještě jedna hodina zbývala do chvíle, než Grayson a Nelle nasednou do Rolls-Royceu s nápisem „Novomanželé“ načmáraným na okna. Pak bude svatba u konce a ona bude moct také odejít. Zaměstnanci vinařství ji ujistili, že se postarají o zbývající hosty a také o úklid, takže ona už bude mít volno.

Ale volno na co? Jediný zaměstnavatel, kterého kdy měla, seděl ve federálním vězení. A protože mu tam pomohla, mohla počítat s tím, že od něho žádné dobré reference pro dalšího zaměstnavatele nedostane. Plánování svatby ji dostatečně zaměstnalo a udržovalo v činnosti téměř celý poslední rok, ale to už očividně za chvíli skončí.

Vítr jí čechral konečky vlasů a chladný vzduch jí pronikal přes lehké šaty. Počasí jí připomnělo, že je skutečně únor. Odložila telefon a hodlala se vrátit na taneční parket, když zaslechla, jak nějaká žena zmínila Graysonovo jméno.

Zůstala nehybně stát. Kousek od ní stál pár v těsném objetí a očividně si myslel, že mají terasu jen pro sebe.

Muž se zasmál. „Jasně, Grayson je skvělý chlap. Jsem opravdu rád, že je šťastný, zvláště po tom, co se stalo.“

„A bývalý kongresman se tu ani neobjevil,“ poznamenala jeho partnerka.